



Mons. Viliam Judák
nitriansky biskup

„Štyridsať dní...“ – Pôstna výzva

Drahí bratia a sestry, vstupujeme do milostivého pôstneho obdobia. Štyridsať dní, ktoré budeme prežívať, nemôžu byť chápané len v matematickom zmysle. Táto časť liturgického roka má výraznú aktuálnosť, ako o tom svedčí aj *Posolstvo Svätého Otca Františka na Pôstne obdobie 2021*, ktoré má ústrednú myšlienku: „Hľa, vystupujeme do Jeruzalema“ (Mt 20, 18). Tu nás najvyšší pastier Cirkvi povzbudzuje: „V tomto čase obrátenia si obnovujeme našu vieru, čerpáme „živú vodu“ nádeje a s otvoreným srdcom prijímame Božiu lásku, ktorá nás premieňa na bratov a sestry v Kristovi.“

V súčasnej koronavírusovej pandémie, kedy okrem hospodárskych škôd, sociálnych napätí a psychického vyčerpania sú ohrozené najmä naše životy, ba už sme aj mnohých blízkych stratili, sa pýtame Pána Boha, ako to možno zastaviť? Čo urobiť, kedy táto ťažká skúška pominie, a vôbec prečo sme jej vystavení? Ako veriaci hľadáme odpoveď aj z pohľadu Svätého písma. Tam sa nám pripomína príbeh proroka Jonáša, ktorý bol poslaný do mesta Ninive, aby ľudí v ňom žijúcich napomenul k odvráteniu sa od hriechov, lebo ich zloba vystúpila pred Pána. Jonáš sa zdráhal, ale nakoniec chodil po uliciach mesta a volal: „Ešte štyridsať dní a Ninive bude rozvrátená!“ (Jon 3, 4). Mužovia Ninive, vrátane kráľa, uverili Bohu, vyhlásili pôst a obliekli sa do vrecoviny od najväčšieho po najmenších. A „Boh videl ich skutky, že sa odvrátili od svojich zlých ciest, a Boh sa zmiľoval a nepostihol ich nešťastím, ktorým ich zamýšľal postihnúť“ (Jon 3, 10).

My prosíme o zastavenie ochorenia, ale nerobíme pokánie za svoje hriechy i hriechy našej spoločnosti. Na jednej strane bojujeme o život a na druhej zbavujeme života bezbranných. Na jednej strane prosíme Pána Boha o záchranu, ale na druhej sa hrubo stavíme proti Božím zákonom, ktoré ak by sme rešpektovali, nás jedine môžu zachrániť, najmä pre večnosť. To prorocké zvolanie: „**Ešte štyridsať dní...**“ nech sa stane pre nás mementom, výzvou k duchovnému zápasu i osobnému pokániu. Máme pred sebou štyridsaťdenný pôst, zapojme sa do duchovného boja, oblečme sa do „vrecoviny“ – teda odriekajme sa aj príjemností, žime striedmo a striezlivo. Buďme osobne konkrétni! Všetci sme hriešni, starí i mladí, deti i dospelí, jedni viac iní menej. Vyberme si na mieru denný úkon kajúcnosti: jedlo, alkohol, cigareta, káva, televízia, mobil, internet, nákupy... Nežime len pre seba a svoje pohodlie, obetujme sa pre druhých, nezabúdajme na opustených, chorých... Viac sa modlime. Môžeme pokračovať v modlitbovej iniciatíve, napr. desiatkom svätého ruženca o ôsmej večer - celá rodina.

Sv. Gregor Nazíánsky nás povzbudzuje: „Obetujme každý deň samých seba a všetku svoju činnosť. Svojím utrpením napodobňujeme jeho utrpenie, krvou uctievať jeho krv, ochotne vystupujeme na kríž. Ak sme ako Šimon z Cyrény, vezmime kríž a poďme za ním. Keď s ním budeme ukrižovaní ako zločinec, uznajme Boha ako statočného človeka; a ako bol aj on pre nás a naše hriechy pripočítaný k zločincovi, my sa staňme kvôli nemu spravodlivými. Kľaňajme sa tomu, ktorý bol pre nás zavesený; a ak sami visíme, aj z toho zla získajme nejaký osoh... Ak sme ako Jozef z Arimatey, pýtajme si telo od toho, ktorý ho pribil na kríž a privlastnime si zmiernu obeť za svet. Ak sme ako Nikodém, ten nočný ctiteľ, pomažme ho masťami na pohreb. Ak sme ako jedna či druhá Mária, Salome alebo Jana, prelievajte zavčas rána slzy a usilujte sa ako prví vidieť odvalený kameň, možno aj anjelov, ba aj samého Ježiša.“

Láska k Bohu vie byť vynaliezavá, nepremárnime štyridsať dní, nech nás to niečo stojí, buďme veľkorysí, obetujme sa aj za tých, ktorí týmito hodnotami pohrdajú. Sme Božie deti, Pán nás neopustí, daroval nám Matku, ktorá nás rovnako vyzýva na pokánie, aby sme boli hodní obety Božieho Syna, ktorý za nás vylial svoju krv.

„**Ešte štyridsať dní...**“ praktizujme a rozšírme čo najviac túto výzvu, nech sa zjaví Božia sláva na nás!

Peter Brodek
generálny vikár

Viliam Judák
nitriansky biskup

Peter Beňo
vyvolený pomocný biskup